

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

07 octombrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar și a recursului suplimentar declarate de avocatul Eduard Melnic în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Anenii Noi din 02 decembrie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 aprilie 2015, în cauza penală în privința lui

Ignat Petrea Vasile, născut la 01
ianuarie 1990, originar și locuitor al s.
Cobușca Veche, r-nul Anenii-Noi,

Termenul de examinare a cauzei:

- prima instanță: 17.12.2013 – 02.12.2014;
- instanța de apel: 19.12.2014- 28.04.2015;
- instanța de recurs: 08.07.2015- 07.10.2015;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 02 decembrie 2014, Ignat Petrea a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.27-145 alin.(2) lit. a) Cod Penal la 15 (cincisprezece) ani închisoare cu ispășirea pedepsii în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Ignat Petrea la 23.10.2013, aproximativ la ora 05⁰⁰, fiind în stare de ebrietate, în timp ce se afla în s. Cobușca Veche, raionul Anenii Noi, în urma relațiilor ostile apărute între el și Maria Muntean la domiciliul acestuia, având asupra sa un cuțit dinainte pregătit, cu scopul omorului premeditat a Mariei Muntean, i-a aplicat acesteia multiple lovituri asupra corpului, cauzându-i conform expertizei medico - legale 7 plăgi tăiate în regiune a capului, gâtului, cutiei toracice pe dreapta și antebrațul stîng și se califică ca vătămări ușoare, însă victima a opus rezistență fizică activă și din cauze

independente de voința acestuia, intenția de a o omorî pe Maria Muntean nu și-a produs efectul.

3. Nefiind de acord cu sentința, apel a declarat avocatul E. Melnic în numele inculpatului Ignat Petrea, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Ignat Petrea, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27-145 alin.(2), lit. a) Cod Penal să fie achitat pe motivul lipsei în acțiunile lui a elementelor infracțiunii.

În motivare apelantul a invocat că:

- instanța de judecată, declarînd vinovăția lui Petrea Ignat în tentativa de omor, nu a indicat care factori externi l-au împiedicat de a desfășura mai departe activitatea infracțională, fapt, incompatibil cu încadrarea juridică și calificarea acțiunilor acestuia;

- așa numita tentativă de omor întreruptă, invocată de acuzatorul de stat, care nu și-a produs efectul din cauza opunerii de rezistență fizică din partea victimei, nu și-a găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești, deoarece nu opunerea rezistenței a întrerupt fapta, dar renunțarea benevolă a inculpatului au determinat încetarea acțiunilor de violență.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 aprilie 2015 a fost respins ca nefondat apelul declarat de către avocatul E. Melnic în numele inculpatului Ignat Petrea și menținută sentința fără modificări.

4.1. În motivarea deciziei sale instanța de apel a conchis că la pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Ignat Petrea a săvîrșit infracțiunea imputată lui, prevăzută de art. 27, 145 alin. (2) lit. j) Cod Penal.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală menționată și care au fost corect apreciate, respectîndu-se prevederile art. 101 Cod procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor și anume:

- *declarațiile părții vătămate Muntean Maria (f. d. 137,138);*

- *declarațiile martorilor Danuța Tatiana (f.d.139), Donici Alexandra(f.d.151), Conicenco Nina (f.d.159), Coadă Andrei (f.d.160).*

În cadrul ședinței instanței de apel *inculpatul Petrea Vasile Ignat* și-a susținut declarațiile date anterior (f.d.199-201), potrivit cărora a declarat că nu a avut intenția de a o omorî Pe Maria Muntean. Instanța de apel a consideră că, de facto, inculpatul Ignat Petrea își recunoaște vina în comiterea infracțiunii încriminate, a apreciat critic afirmațiile acestuia precum că, nu a avut intenția de a o omorî pe Maria Muntean, deoarece ele nu corespund adevărului și sunt date de către inculpat

în scopul de a se eschiva de la răspunderea penală, deoarece au fost combătute de celelalte probe analizate și descrise mai sus, apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod procedură penală și care demonstrează cu certitudine vinovăția inculpatului, și combat argumentele indicate de în apelul înaintat.

De asemenea, instanța de apel a considerat că vina inculpatului este dovedită și prin materialele cauzei, inclusiv:

-Ordonanța de pornire a urmăririi penale din 23 octombrie 2013 asupra faptului că la 23 octombrie 2013 în jurul orei 04⁰⁰ - 05⁰⁰, Ignat Petrea aflându-se în stradă în satul Cobusca Nouă , raionul Anenii Noi cu premeditate, cu ajutorul unui cuțit i-a aplicat mai multe plăgi penetrante în regiunea spatelui Mariei Muntean., însă din cauze independente de voința sa, aceasta nu au fost dusă pînă la capăt, din motivul că victima a fugit de la locul infracțiunii, din care rezultă o bănuială rezonabilă că a fost săvîrșită o infracțiune prevăzută de art. 27, 145 alin.(2), lit. a) Cod penal. (f. d. 1);

- Procesul-verbal de cercetare la fata locului din 23.10.2013 cercetarea a început la 07 s-a încheiat la 08 prin cercetare locului din satul Cobusca Veche raionul Anenii Noi lângă pod s-a depistat mai multe pete asemănătoare cu culoarea sîngelui, urme de încălțăminte (f.d.9-10);

- Fototabelul la procesul verbal de cercetare (f.d. 11-14);

- Procesul-verbal de cercetare la fața locului din 23.10.2013 cercetarea a început la 08⁴⁵ s-a încheiat la 09⁵⁵ prin cercetare domiciliului lui Ignat Petrea localitatea Cobusca Veche raionul Anenii Noi prin care s-a depistat mai multe pete asemănătoare cu culoarea sîngelui (f.d. 15-16);

- Fototabelul la procesul verbal de cercetare (f.d. 17-20);

- Ordonanță de ridicare a hainelor în care Petrea Ignat a fost îmbrăcat la momentul infracțiunii (f. d. 32);

- Proces verbal din 23.10.2013 de ridicare a hainelor (f.d. 33);

- Ordonanță de ridicare a hainelor în care Maria Muntean a fost îmbrăcată la momentul infracțiunii (f. d. 34);

- Procesul-verbal din 23.10.2013 de ridicare a hainelor (f.d. 35);

- Proces verbal din 25 octombrie 2013 de examinare a obiectului prin care s-au examinat hainele ridicate (f. d. 36-37);

- Fototabelul (f. d. 38-40);

- Raport de expertiză medico-legal nr. 158/D din 29 octombrie 2013 prin care s - a concluzionat, că la examinarea medico-legală a documentelor medicale a cet Maria Muntean s-au depistat: șapte plăgi tăiate în regiunea capului, gîtului, cutiei toracice pe dreapta și antebrațului stîng - care au fost produse prin acțiunea, traumatică a unui obiect tăietor (posibil de cuțit), posibil al timpul și circumstanțele indicate, în ansamblu duc la o dereglare a sănătății de scurtă durat, peste 6 zile dar nu mai mult de 21 zile și conform acestui criteriu se califică

ca vătămare corporală ușoară (f. d. 48-49);

- Raport de expertiză medico-legal nr. 454 din 22 noiembrie 2013 prin care s-a concluzionat, că la examinarea medico-legală a cet P. Ignat s-au depistat: nouă cicatrice în regiunea antebrațului stîng și ambelor mîni propriu zise care au fost produse prin acțiunea traumatică a unui obiect tăietor posibil la timpul și circumstanțele indicate au condiționat o dereglare a sănătății de scurtă durată peste 6 zile dar nu mai mult de 21 zile și conform acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară. Avînd în vedere localizarea leziunilor corporale stabilite nu se exclude faptul posibilității producerii acestora și de sine stătător. (f.d. 52);

- Anexa fotografică la raportul de expertiză (f.d. 53);

- Raportul din 28.11.2013 nr. 818-a 2013 de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie prin care s-a concluzionat, că Ignat Petrea de care maladii psihice cronice sau tranzitorii nu suferă, în momentul infracțiunii avea păstră capacitatea de ași da seama de acțiunile sale și de ale delibera înțelegea caracterul și semnificația lor. Astfel, Petrea Ignat urmează a fi recunoscut responsabil (f. d. 60, 61).

Colegiul Penal a considerat ca nefondată poziția apelantului referitor la faptul că, nu opunerea rezistenței a întrerupt fapta, dar renunțarea benevolă a inculpatului au determinat încetarea acțiunilor de violență și că n-a existat o anumită premeditare la comiterea tentativei de omor, deoarece omorul săvîrșit cu premeditare presupune întrunirea concomitentă a trei condiții:

- O primă condiție privește trecerea unui interval de timp din momentul luării deciziei și pînă în momentul executării omorului. Durata acestui interval este apreciată în fiecare caz în funcție de calitățile subiective ale făptuitorului, precum și de celelalte împrejurări ale cauzei. O persoană poate avea nevoie de un interval mare de timp pentru a chibzui, pe cînd o altă persoană poate chibzui cu multă eficiență chiar într-un interval de timp foarte scurt.

- O a doua condiție privește activitatea psihică a făptuitorului de reflectare, de chibzuire asupra modului în care va săvîrși infracțiunea. Dacă făptuitorul nu a avut posibilitatea să mediteze, să cîntărească șansele de realizare a deciziei, fiind într-o activitate continuă, circumstanța premeditării se exclude.

- Pentru existența premeditării se mai cere ca, în intervalul de timp cuprins între momentul luării hotărîrii infracționale și momentul începerii executării omorului, făptuitorul să treacă la săvîrșirea unor acte de pregătire de natură să consolideze decizia luată și să asigure realizarea ei. (pregătirea instrumentelor și mijloacelor pentru săvîrșirea omorului).

- Cît privește la cea de-a treia condiție de realizare a premeditării, este necesar a consemna că pregătirea de infracțiune este o etapă indispensabilă a activității infracționale, în ipoteza infracțiunii prevăzute la art.145 alin.(2) lit. a) Cod penal.

Premeditarea nu poate exista, dacă decizia infracțională nu se exteriorizează prin acte pregătitoare, de natură nu doar psihică, dar și materială, obiectivizată.

Premeditarea atribuie omorului caracter agravant, deoarece, presupunând, pe de o parte, o concentrare a forțelor psihice ale făptuitorului, iar pe de altă parte, o pregătire a comiterii faptei, asigură acestuia șanse sporite de reușită.

Astfel, instanța de apel a concluzionat cu certitudine că, inculpatul Ignat Petrea, în urma relațiilor ostile apărute între el și Maria Muntean la domiciliul acestuia, *avînd asupra sa un cuțit dinainte pregătit, cu scopul omorului premeditat a Mariei Muntean*, i-a aplicat acesteia multiple lovituri în diferite părți a corpului, cauzîndu-i conform expertizei medico - legale 7 plăgi tăiate în regiunea capului, gîtului, cutiei toracice pe dreapta și antebrațul stîng și se califică ca vătămări ușoare, însă victima a opus rezistență fizică activă și din cauze independente de voința acestuia, intenția de a o omorî pe Maria Muntean nu și-a produs efectul.

Totodată instanța a considerat că, Ignat Petrea, avînd o intenție directă față de omorul victimei, conștientiza că lovirea cu cuțitul de multiple ori peste corp, în regiunile vulnerabile vieții persoanei, și în deosebi 7 plăgi tăiate în regiunea capului, gîtului, cutiei toracice pe dreapta și antebrațul stîng pot duce, în ansamblul lor, la decesul ultimei.

În general, au fost deduse următoarele împrejurări de fapt comise de inculpat:

- folosirea unor mijloace apte de a produce moartea - în cazul dat cuțitul;
- locul sau regiunea corporală unde s-au aplicat loviturile, ori altor acte de violență exercitate asupra victimei - în cazul dat pe diferite părți vulnerabile ale corpului în deosebi capul, gîtul, care sunt organe vulnerabile;
- prezența făptuitorului în exercitarea violențelor - în cazul dat Ignat Petrea personal exercita violența asupra victimei prin aplicarea multiplelor lovituri cu cuțitul peste diferite părți ale corpului, în deosebi la cap, gît, cutie toracică pe dreapta și antebrațul stîng;
- natura capacităților fizice dintre făptuitor și victimă - în cazul dat făptuitorul avea supremație fizică față de partea vătămată.
- locul și timpul săvîrșirii infracțiunii - la caz făptuitorul cunoștea unde locuiește victima și cunoștea particularitățile fizice ale victimei (vîrsta, condiția fizică etc.) – la caz făptuitorul cunoștea starea ei.

Astfel, instanța de apel a menționat că, scopul inculpatului Ignat Petrea era de a săvîrși omorul cu premeditare, însă partea vătămată Maria Muntean a *opus rezistență fizică activă și din cauze independente de voința acestuia, intenția de a o omorî pe Maria Muntean nu și-a produs efectul*: astfel, partea vătămată Maria Muntean, necătînd la faptul că inculpatul P. Ignat îi aplica lovituri cu cuțitul, l-a îmbrîncit pe ultimul și a fugit, iar inculpatul P. Ignat n-a putut să-și ducă intențiile sale criminale pînă la capăt.

La aplicarea felului și măsurii de pedeapsă, Colegiul penal a reținut că instanța de fond a ținut cont de circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului, cât și de prevederile art.75 Cod penal, aplicându-i o pedeapsă echitabilă.

5. Recurs ordinar împotriva hotărîrilor sus menționate declară avocatul Eduard Melnic în numele inculpatului Ignat Petrea, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare.

În motivarea recursului indică că:

- inculpatul a renunțat benevol la acțiunile sale violente față de partea vătămată, ceea ce rezultă și din declarațiile acesteia, că după încetarea violenței, ea fiind la pămînt, a observat cum inculpatul fugea spre casa sa, prin urmare inculpatul a avut posibilitatea reală de a se apropia de partea vătămată de a-și realiza scopul, însă benevol e renunțat, astfel constatările în cauză demonstrează cu lux de amănunte lipsa laturii obiective a infracțiunii – intenția de a comite omorul;

- instanța de apel, respingînd apelul părții apărării, nu a verificat probele în ședința de judecată a instanței de apel, dar și-a întemeiat ilegal concluziile sale pe declarațiile martorilor Tatiana Danuță, Donici Alexandra, Conicenco Nina și Coadă Andrei;

- instanța de apel ilegal a reiterat succint declarațiile martorului Conicenco Nina, care nu corespund adevărului, deoarece acestea nu au fost date în cadrul cercetării judecătorești, dar în cadrul urmăririi penale. În cadrul cercetării judecătorești Conicenco Nina a declarat că Ignat Petrea, cînd a intrat în ograda ei, nu avea asupra sa nici un cuțit, iar cele spuse la urmărirea penală au un caracter eronat, deoarece cuțitul menționat era al ei personal.

5.1. La 14 iulie 2015, avocatul Eduard Melnic în numele inculpatului Ignat Petrea depune recurs suplimentar, invocînd aceleași motive și susținînd poziția formulată ca și în recursul de bază, însă, pornind de la competența Curții Supreme de Justiție a RM, stabilită de art. 434 Cod de procedură penală, solicită casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 aprilie 2015 și dispunerea rejudecării cauzei penale de către instanța de apel.

6. Procurorul în baza art. 431 alin.(1) pct.1)¹ Cod de procedură penală depune referință asupra recursului de bază declarat, prin care solicită respingerea acestuia deoarece temeiul de casare invocat de recurent nu și-a găsit confirmare, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate, or recurentul solicită reaprecierea probelor, temei ce nu se regăsește în prevederile art.427 Cod de procedură penală pentru a judeca cauza în ordine de recurs.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

7.1. Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Astfel, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărîrea judecătorească definitivă.

Din textul recursului declarat, se constată că recurentul invocă drept temei art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală care stipulează că, *hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Colegiul constată că nici unul din aceste temeiuri pentru declararea recursului ordinar nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

Referitor la temeiul invocat prevăzut de *art.427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală* și la cele invocate de recurent, reieșind din jurisprudența constantă a Curții Europene, Colegiul penal reiterează că motivarea hotărîrii este un proces de analiza și sinteza a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atîta timp cît sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărîrii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investită cu o situație de fapt, instanța de fond și cea de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută și a concluzionat corect ca aceasta se circumscrie încadrării juridice în baza art.27, 145 alin.(2) lit. a) Cod penal.

La fel, instanța de recurs reține că, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și conform materialelor din dosar, ajungînd la concluzia corectă că sentința atacată este legală și întemeiată, iar la adoptarea sentinței instanța de fond a dat o apreciere justă probelor administrate și corect a ajuns la concluzia expusă în **pct. 4** al

prezentei decizii. Or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

În același context, în vederea respingerii argumentelor recurentului referitor la faptul că instanța de apel nu a verificat în ședința de judecată probele, însă și-a întemeiat ilegal concluziile pe declarațiile martorilor Tatiana Danuță, Donici Alexandra, Conicenco Nina și Coadă Andrei, Colegiul reține că, acestea din urmă au fost verificate și consemnate în procesul verbal al ședinței de judecată și puse la baza soluției adoptate, or audierea suplimentară a martorilor este o procedură obligatorie prin prisma prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, doar în cazul în care instanța de apel dispune condamnarea persoanei după o sentință de achitare, nu și în cazul suspus judecării.

Totodată, referitor la declarațiile martorului Conicenco Nina, la care face referire recurentul, precum că acestea nu corespund adevărului referitor la prezența cuțitului la inculpat când acesta a intrat la ea în ogradă, Colegiul penal specifică că acestea sunt consecutive deoarece, atât în cadrul urmăririi penale (f.d.24-26) cât și în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond (f.d.159), aceasta declară despre prezența în mâinile inculpatului a unui cuțit mare de bucătărie care era murdar de sânge și despre faptul că inculpatul i-a comunicat că el a tăiat-o pe Maria.

Astfel, instanțele de fond justificat au apreciat probele cauzei, și anume declarațiile părții vătămate, a martorilor, s-au expus asupra acestora, concluzionând că declarațiile lor pe parcursul urmăririi penale și a cercetării judecătorești sunt consecvente și coroborează între ele, precum și cu restul probelor cauzei, și nu trezesc careva dubii, mai mult că aceștia fiind audiați în prima instanță, au dat declarații sub jurământ, fiind preîntâmpinați, conform art.312-313 Cod penal pentru darea mărturiilor false.

Cît privește temeiul de casare invocat de către recurent și prevăzut la *pct.8) alin.1) al art. 427 Cod de procedură penală*, la acest capitol se remarcă că, sub aspectul situației de “*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

În această ordine de idei, Colegiul va susține poziția instanței de apel în ce privește respingerea argumentului avocatului referitor la faptul că, nu opunerea rezistenței a întrerupt fapta, dar renunțarea benevolă a inculpatului au determinat încetarea acțiunilor de violență și că n-a existat o anumită premeditare la comiterea tentativei de omor, deoarece omorul săvârșit cu premeditare presupune întrunirea concomitentă a celor trei condiții la care a făcut referire instanța de apel.

Deci, prin prisma recursului declarat și anume sub aspectul neîntrunirii *laturii subiective* a infracțiunii – intenția de a comite omorul, Colegiul remarcă că, în speță, inculpatul avînd asupra sa cuțitul, ascuns din timp la spatele său, a aplicat un sir de lovituri brutale și repetate cu acesta în regiunile vitale ale corpului (cap, gît, cutia toracică și antebraț), mărturisește despre prezența intenției directe, iar absența urmării prejudiciabile – a morții – atestă faptul că ne aflăm în prezența tentativei de omor, prin urmare inculpatul, din timp a planificat și a conștientizat rezultatul final al acțiunilor sale, însă acestea nu și-au produs efectul, independent de voința inculpatului, deoarece partea vătămată Maria Muntean a opus rezistență fizică activă, l-a îmbrîncit pe ultimul și a fugit.

Totodată, Colegiul reține că conform doctrinei penale și anume faptul că în cazurile în care se exercită violența asupra victimei, dar se produce o lezare a integrității corporale sau a sănătății acesteia, apare problema distincției între tentativa de omor și una din infracțiunile contra sănătății persoanei. Această problemă se soluționează prin analiza laturii subiective, dar cu luarea în calcul a unor semne obiective ce țin de realizarea faptei. Astfel, tentativa de omor este posibilă în prezența intenției directe. Dacă acțiunile au condus la vătămarea integrității corporale sau a sănătății, iar decesul victimei nu s-a produs din cauze independente de voința făptuitorului, atunci cele comise vor forma tentativa de omor (*în cazul intenției directe – situație similară speței*) sau vătămarea intenționată gravă, medie sau ușoară - integrității corporale sau a sănătății (*în cazul intenției indirecte*).

Prin urmare, Colegiul penal, relevă că în acțiunile inculpatului sunt prezente elementele infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin.(2) lit. a) Cod penal, fiind dovedită vina acestuia prin întreg cumulul de probe cercetate și invocate în **pct.4.1** din prezenta decizie.

Mai mult ca atît, potrivit declarațiilor sale inculpatul recunoaște aplicarea loviturilor cu cuțitul, însă nu recunoaște intenția de a omorî partea vătămată, aici, Colegiul penal specifică că nerecunoașterea vinovăției de către inculpat de cele imputate pe tot parcursul judecării cauzei, nu presupune și nu echivalează cu achitarea lui, așa cum pretinde recurentul, aceasta fiind apreciată drept o tactică a apărării aplicată de recurent în vederea eschivării de la răspunderea penală. În esență, toate acestea conturează convingerea fermă a instanței de recurs că inculpatul se face vinovat de comiterea infracțiunii imputate prin rechizitoriu și urmează să execute pedeapsa stabilită de instanța de fond, care ulterior a fost menținută și de instanța de apel, iar critiquele aduse de recurent se apreciază ca fiind vădit neîntemeiate.

Colegiul penal reține că instanțele de fond, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu

respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-au dat o apreciere justă, potrivit art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept. Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată în textele sentinței și deciziei instanței de apel, iar temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit.

Concomitent, Colegiul constată că recurentul invocă în recurs aceleași argumente ca și în apel, asupra cărora instanța de apel, examinându-le în ansamblu, conform art.414 alin.(3) Cod de procedură penală, s-a pronunțat detaliat și motivat.

Astfel, motivele invocate de avocat în numele inculpatului sunt declarative și neîntemeiate, iar criticile formulate de recurent în recursul declarat au fost obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel care le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. **4.1.**, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, ori materialul probator al cauzei penale dovedește incontestabil legalitatea temeiurilor de fapt și de drept, care au adus la pronunțarea hotărârii recurate.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis erorile de drept prevăzute în pct. 6) și 8) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală la care se face referință, deci, nu persistă temeiuri de casare a soluției adoptate.

Avînd în vedere considerentele expuse și raportînd situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin.(2) Cod de procedură penală Colegiul penal concluzionează că la judecarea cauzei în ordine de apel instanța de apel a respectat prevederile legale relevante prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar recursul declarat de avocatul Eduard Melnic în numele inculpatului Ignat Petrea este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7.2. Referitor la recursul ordinar suplimentar declarat la 14 iulie 2015 de avocatul Eduard Melnic în numele inculpatului Ignat Petrea, Colegiul penal precizează că, conform prevederilor art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

După cum rezultă din materialele dosarului, cauza penală a fost judecată în ordine de apel în prezența inculpatului și a avocatului menționat, decizia motivată, conform procesului verbal al ședinței de judecată și recipisei, a fost pronunțată și înmînată la 26 mai 2015 procurorului, inculpatului Ignat Petrea și avocatul acestuia Eduard Melnic (f. d. 27,41, V.2).

Mai mult ca atît, avocatul Eduard Melnic în interesele inculpatului Ignat Petrea la 03 iunie 2015 a depus în termen recurs ordinar, invocînd aceleași motive ca și în recursul suplimentar însă cu solicitări diferite.

Aceste momente certifică faptul că termenul de 30 de zile de contestare a deciziei instanței de apel, stabilit de art. 422 Cod de procedură penală nu a fost respectat, deoarece recursul ordinar suplimentar au fost declarat de către avocat la 14 iulie 2015, prin urmare, Colegiul penal consideră că recursul menționat a fost depus peste termen.

Termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se va respinge ca fiind declarat peste termen, deoarece legea procesual-penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

În atare împrejurări, termenul de declarare a recursului împotriva deciziei instanței de apel a expirat la 26 iunie 2015, iar avocatul a avut reală posibilitate de a înainta recursul suplimentar în termenul stabilit de lege.

În această ordine de idei, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră, că recursul dinar suplimentar declarat de avocatul Eduard Melnic în numele inculpatului Ignat Petrea este inadmisibil, ca fiind declarat peste termen.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 2) și 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Eduard Melnic în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 aprilie 2015, în cauza penală în privința lui Ignat Petrea, deoarece recursul ordinar din 03 iulie 2015 este vădit neîntemeiat, iar recursul suplimentar din 14 iulie 2015 este declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 28 octombrie 2015.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun